

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

Francisco Peræ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

pœna voluntaria eiusmodi fuerit, vt ipsa per se calamitatem ab illo deprecetur. Sin minus nullo modo recipies, ne ipso quidem Prorege, cunctaque India deprecante. Iterum tibi reuoco in memoriam, vt in Molucum, & Iaponiam non nisi spectatos, magnaue virtute atque vsu Socios mittas; tales enim cultores agri illi desiderant. Dominicanos, ac Franciscanos Patres meis verbis salutabis, atque obtestaberis, vt in sanctis suis precibus ac sacrificiis DEVM pro me orare non desistant. DEVS nos perpetuo tegat, & aliquando in beatitudinis suæ societatem vocet in cœlum. Ex Sanciano Sinarum Insula. VIII. Kalendas Nouembris. M. D. LII.

Francisco Peræ. Epist. XV.

SANCIANI portum à Cantone millia passuum circiter centum viginti, DEO fauente tenuimus. Simul atque è naui descendimus, ædiculam struendam curauim, vbi quotidie, quoad in morbum incidirem diuinam feci. Laborauim febri dies omnino XV. iam DEI beneficio conuallui. Nec vaco à piis negotiis, veluti à Confessionibus audiendis, discordiis tollendis, cæterisque officiis generis eiusdem. Huc

Sinæ mercatores multi Cantonienſes commercij cauſa commeant: egerunt cum eis diligenter, ac ſæpe Luſitani, vt eorum aliquis me Cantonem traiceret. Omnes tamen præciſe negarunt, quod magnum vitæ, ac fortunarum ſuarum discrimen ſe adiuturos dicerent, ſi forte id vrbiſ Præfectus aliquando reſciſſet. Quocirca vt noſ in ſuas naues conſcendere paterentur, nullo modo adduci potuerunt. Veruntamen inuentus eſt, non ſine DEI conſilio (vt arbitror) mercator Cantonienſis ſane honeſtus, quocum aureis ducentis decidi. Is pollicetur tranſmiſſurum noſ parua nauicula, vbi præter liberos ſuos & ſeruos vernaculos paucos, nemo ſit: vt ſi forte vrbiſ Præfectus rem odoretur, nautarum indicio reſcire non poſſit, quis me Cantonem aduexerit. Idem recepit, ſe triduum aut quatrimum domi ſuæ noſ cum noſtris libellis, ac ſarcinulis aſſeruaturum; tum ſummo mane ad vrbiſ portam, viamque deducturum, quæ rectâ ad Prætorium ferat. Mox ego Præfectum conueniam ſcilicet, eique demonſtrabo, me eo conſilio veniſſe, vt Sinarum Regi diuinam, cœleſtemque legem expone-rem; tum à Goano Epifcopo ad Regem proferam litteras.

Magnitudo

Non ſum neſcius duo in hoc negotio in-
eſſe

esse pericula. Alterum ne Sina ille mercator accepta pecunia, in deserta aliqua infu-^{animi in}la nos destituat, aut in mare deturbet, rei ^{periculis.}occultandæ gratia. Alterum si Cantonem deuecti erimus, ne Præfectus vrbis omnia in nos exempla, & cruciatus edat; aut certe in perpetuam redigat seruitutem. Quippe cum peregrinis in Sinarum regnum sine fide publica intrare capitale sit. Verum alia præterea pericula impendent, occultiora longeque maiora, quæ percensere longum esset; pauca tamen è multis exponam. Primum igitur periculum est, diuinæ prouidentię, ac benignitati diffidere, cū præsertim Deo autore, eiusq; vnus causa huc cõtenderim, eo consilio, vt huic genti prædicarem sanctissimam illius legem, atque vnicum filium IESVM CHRISTVM nostræ salutis autorem. Itaque cum ipse pro sua benignitate hanc nobis mentem iniecerit, nunc de eius ope, ac præsidio propter pericula, quæ se offerunt, dubitare, maius vtique ac certius periculum esset, quam quicquid nobis periculi eius hostes possunt intendere. Etenim neque Diaboli, neque eorum satellites atque administri quicquam nocere nobis queunt, nisi permissu præpotentis DEI. Qui si nobis præsidio sit, quam facile omnia pericula propulsabit? Huc accedit, quod CHRISTO Domino

parebimus admonenti. *Qui amat animam suam in hoc mundo, perdet eam, qui autem perdidit animam suam propter me, inueniet eam. Quod congruit cum illa eiusdem voce. Qui ponit manum suam ad aratrum, & respicit retro, non est aptus regno Dei.* Quare cum nos hæc animorum pericula periculis corporum maiora ac certiora esse videamus; optimum ducimus, mortalis vitæ pericula subire, ne in æternæ salutis discrimen incurramus. Quid multa? fixum omnino, & statutum est nobis, in Sinas peruadere. Secundet modo DEVS iter ad suæ religionis amplificacionem; quo minus Diaboli, eorumque administri omnes manibus, pedibusque contentur omnia, non recuso. *Si enim Deus pro nobis, quis contra nos?*

Spero, me nauibus, quæ nouissimè hinc soluent in Indiam, litteras ad vos de meo in urbem Cantonem introitu daturum. Comites mei perpetuis morbis conflictantur. Ad hæc, Sinam quem interpretem adduxeram, patrij sermonis iam oblitum esse comperi. Sed nactus sum alium interpretem non modo linguæ, sed domesticarum etiam litterarum peritum, qui se mihi sua sponte comitem itineris obtulit. Deus illi & in hac vita, & post mortem pro me referat gratiã. Ora quæso te Deum, ut hominem in suscepto consilio, propositoque confirmet. Sing omnes honesti,
qui-

quicumque nos norunt nostra consuetudine admodum delectantur, nosque in Sinarum fines penetrare percipiunt. In animum enim induxerunt suum, iis, quos circumgestare nos vident libris legem aliquam sua meliorem contineri. Et quanquam id eò fortasse accidit, quod cupidi sunt rerum nouarum, tamen peroptant nos in Sinarum fines intrare. Attamen ipsi nos in Sinas deuehere, propter eam, quam dixi, causam, omnino recusant. Mercatorem illum, quicum transegi, indies expecto. Utinam is expectationem non frustretur meam. Quod si accidat, incertum est, quid acturus sim, vtrum in Indiam reuersurus, an ad Sionis regnum traiecturus, vt comitem me addam legato, quem Rex Sionis ad Sinarum Regem breui missurus dicitur. CHRISTVS Dominus noster auxilio nos & consilio iuet, vt in cœlestis gloriæ societatem aliquando veniamus. Ex Insula Sanciano. XI. Kalendas Nouemb. M. D. LIII.

Jacobo Pereria. Epist. XVI.

SCRIPSI ad te ex freto Sincapurano, quid mihi hactenus accidisset. Nunc quod ad te scribam nihil habeo, nisi quam liberaliter sim toto hoc itinere à tuis, vel

T 5 procu-